

[Socialministeren.]

Tale om at fremsætte nogen Art af supplerende Lovforslag vedrørende Arbejdsløsheden, naar Socialreformen traadte i Kraft.

Jeg har under den tidligere Forhandling sagt, at disse Bemærkninger var formet for skarpt, men at det jo ikke kunde narre nogen af dem, der i øvrigt havde fulgt Forhandlingerne, idet jeg 8 Gange under disse Forhandlinger havde sagt, at under Kriseforhold kunde den Opbygning, Forsikringen hvilede paa, selvfølgelig ikke holde. Det er ikke loyalt, naar den ærede Ordfører, efter at være blevet oplyst om dette tidligere, paa ny gentager det, naar han samtidig ved, at disse Bemærkninger til Lovforslaget om Sommerhjælp fra den ærede Ordfører Hr. Christmas Møllers Side under Forhandlingerne fremkaldte dette Spørgsmaal, om jeg virkelig mente, at man under alle Omstændigheder kunde undgaa supplerende Love til en Forsikringsordning, og at jeg under samme Forhandling i Anledning af de samme Bemærkninger to Gange tog Ordet og svarede den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller: Nej, det er en for skarp Udtalelse, den kan ikke gælde under alle Forhold. Jeg har citeret det før, det staaer under de samme Forhandlinger som Svar paa et direkte Spørgsmaal i Folketingstidende Sp. 5366—67 og senere under samme Forhandling Sp. 5385, hvor jeg udtaler — det er kun nogle faa Linier —:

„Endelig udtalte den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at jeg forberedte et ejendommeligt Tilbagetog med Hensyn til Socialreformen. Nej, jeg forbereder ikke noget Tilbagetog. Jeg har sagt her Gang paa Gang — men det nytter jo ikke, hvor tit jeg siger det —, at en Understøttelseslovgivning, selv om den er bragt i Orden, saaledes som Socialreformen er det, maa bygge paa det, Samfundet kalder nogenlunde normale Forhold.“

Jeg har gentaget det 8 Gange, nu har jeg sagt det 9 Gange, og jeg kommer maaske til at sige det 9 Gange til, for de Herrer har Brug for deres urigtige Anbringender i Pressen.

Til Gengæld vilde jeg være blevet gjort 10 Gange mere til Latter, hvis jeg havde lavet en Forsikringsordning med en Præmie, beregnet ud fra en Krisetid.

Den ærede Ordfører for Venstre har forgæves søgt om Bemærkninger til den nye § 5 i Lovforslaget. Ja, det tør jeg naturligvis ikke benægte; men Bemærkningerne til Lovforslaget handler paa Side 3—4 ellers ikke om stort andet end den nye § 5. Hvorfor

den ærede Ordfører altsaa forgæves har søgt dem, er mig foreløbig gaadefuldt. Nu vil han ikke søge dem forgæves længere, for nu vil han kun behøve at læse Side 3—4.

I Forbindelse med denne § 5 spurgte den ærede Ordfører for Venstre i øvrigt, om jeg havde noget nærmere Kendskab til, hvorledes Kommunerne administrerede Kommunehjælpen, og om, hvorvidt de overholdt § 297, jfr. § 307, i Loven om offentlig Forsorg. Nej, det har jeg ikke noget nærmere Kendskab til. Jeg har som den ærede Ordfører hørt, at man har opstillet forskellige Takster i de forskellige Kommuner efter disse Kommuners Størrelse, Levefødskraft og s. v. Jeg har ikke haft nogen Anledning til at blande mig i det, da der ikke fra nogen Side er fremkommet nogen som helst Klage til Socialministeriet. Der er fremkommet Klager fra forskellige Borgere, fra forskellige trængende, som mener, at de ikke har faaet tilstrækkeligt, og disse Klager er, som det skal ske efter Loven, sendt ud til vedkommende Amt til videre Foranstaltning. I øvrigt er jeg altsaa ikke i Stand til at give Oplysninger, for jeg har ikke nogen.

Jeg gaar ud fra, at Kommunerne administrerer Loven, saaledes som den er givet, og saaledes som det fremgaar af Noterne, at den skal anvendes, og jeg har ikke noget at bemærke til den Oplæsning af Noterne, som den ærede Ordfører for Venstre præsterede. Hvis det kan tjene ham til nogen Glæde, skal jeg yderligere tilføje, at det ikke er Meningen med Socialreformen, at der kan fastsættes Takster i den Forstand, at disse uden videre kan anvendes, de kan kun være vejledende, det maa være Trangen i det enkelte Tilfælde, for den enkelte arbejdsløse eller den enkelte Familie, det kommer an paa at afhjælpe, men den skal omvendt ogsaa afhjælpes inden for de Grænser, det tillades. Hvis jeg er i Stand til under Udvalgsbehandlingen at meddele yderligere Oplysninger om konkrete Forhold ude i Kommunerne paa Grundlag af indkomne Klager eller lignende, skal jeg forsøge det, i modsat Fald har jeg intet at tilføje; saa længe der ikke fra Mindretal i Kommunalbestyrelserne kommer Klager over noget, der er utilfredsstillende, saa længe har Socialministeriet intet med disse Forhold at gøre, og saa længe maa jeg gaa ud fra, at man administrerer i Overensstemmelse med den givne Lov.

Jeg ved ikke, hvad der foranledigede den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti til at anvende saa voldsomme Udtryk, som han gjorde, medmindre det er indre Forhold i Partiet; det kan nemlig ikke